

30.4.65, יום ו' כח' ניסן

הבוקר בא אצלי בן ישראל סופר הפארווערער (?) לראיין אותי בשביל

י.א.ק. (חדוש, של פארוועסט על שם יוג'ין דבס, שבזכות הכנסותיו מהקיים

הפארווערסט) יש לפארוועסט עכשיו 75.000 קוראים, לטאג יש 30.000. עתון זה

מהקיים בחסדי ויינברג, עשיר גדול שמפסיד הרבה כסף בגלל עתון. גם הפארווערסט

ימות בקרוב לדעת בן ישראל, כי הסופרים באידיש הולכים וכלים. ההסטר מפארווערסט

כי מלאו לו 80 שנה, מקבל פנסיה 300 דולר לשבוע וכותב שני מאמרים לשבוע.

העורך עכשיו שם לא ידוע לי - פוגלמן.

הוא שאלני למה בחרתי בשדה בוקר, מה דעתי על התנועה, על יסוד אמרתי

לו לפני 19 שנה בקליה שתקום מדינה. מה יהיו יחס ישראל והגולה בעוד 50 שנה,

מדוע אני רוצה בשלום עם גרמניה ושוכח ממה חממה זכר עמלק.

הוא יעביר הסרט ע"י הבלדר, ומחר זה יהיה בנ"י.

1.5.65, כס' ניסן

זהו הלילה הראשון אחרי הרבה שנים, ^{אולי} יותר מעשרים שישנתי מבלי לבלוע

שני כדורי שנה לפני השנה. קראתי ספר על אינסטיין, בשכבי במטה והתחלתי להנמנם

לפני לקחי כדורי שנה, ואמרתי אנסה להרדם בלי כדורי שנה. נסיתי זאת פעמיים -

ולא הצלחתי. לילה אחר לילה נסנעתי מקחה - ולא נרדמתי, ואחרי שני לילות

נדודים - שבתי לכדורי שנה. הלילה הצלחתי, אם כי הקיצותי 5 או 6 פעמים במשך

הלילה, אבל ישנתי.